

Środa, 16 września 2009 r.

I

(Rezolucje, zalecenia i opinie)

REZOLUCJE

PARLAMENT EUROPEJSKI

Pożary lasów w lecie 2009 r.

P7_TA(2009)0013

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 16 września 2009 r. w sprawie pożarów lasów w lecie 2009 r.

(2010/C 224 E/01)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 2, 6 oraz 174 Traktatu WE,

- uwzględniając swoje rezolucje z dnia 19 czerwca 2008 r. w sprawie zwiększenia zdolności Unii do reagowania w przypadku katastrof⁽¹⁾, z dnia 4 września 2007 r. w sprawie klęsk żywiołowych⁽²⁾, z dnia 7 września 2006 r. w sprawie pożarów lasów i powodzi⁽³⁾, z dnia 5 września 2002 r. w sprawie powodzi w Europie⁽⁴⁾, z dnia 14 kwietnia 2005 r. w sprawie suszy w Portugalii⁽⁵⁾, z dnia 12 maja 2005 r. w sprawie suszy w Hiszpanii⁽⁶⁾, z dnia 8 września 2005 r. w sprawie katastrof naturalnych (pożarów i powodzi) w Europie⁽⁷⁾ oraz swoje rezolucje z dnia 18 maja 2006 r. w sprawie klęsk żywiołowych (pożary lasów, susze i powodzie) – aspekty związane z rolnictwem⁽⁸⁾, w sprawie aspektów związanych z rozwojem regionalnym⁽⁹⁾ oraz w sprawie aspektów związanych z ochroną środowiska naturalnego⁽¹⁰⁾,

- uwzględniając decyzję Rady 2007/779/EC, Euratom z dnia 8 listopada 2007 ustanawiającą wspólnotowy mechanizm ochrony ludności⁽¹¹⁾,

- uwzględniając wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego Fundusz Solidarności Unii Europejskiej (COM(2005)0108) oraz stanowisko Parlamentu z dnia 18 maja 2006 r.⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P6_TA(2008)0304.

⁽²⁾ Dz.U. C 187 E z 24.7.2008, s. 55.

⁽³⁾ Dz.U. C 305 E z 14.12.2006, s. 240.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 272 E z 13.11.2003, s. 471.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 33 E z 9.2.2006, s. 599.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 92 E z 20.4.2006, s. 414.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 193 E z 17.8.2006, s. 322.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 363.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 369.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 375.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 314 z 1.12.2007, s. 9.

⁽¹²⁾ Dz.U. C 297 E z 7.12.2006, s. 331.

Środa, 16 września 2009 r.

- uwzględniając sprawozdanie specjalne Trybunału Obrachunkowego nr 3/2008 pt. „Fundusz Solidarności Unii Europejskiej: czy jego działania są szybkie, sprawne i elastyczne?”,
  - uwzględniając roczne sprawozdanie Komisji za 2008 r. w sprawie Funduszu Solidarności Unii Europejskiej oraz sprawozdanie z doświadczeń nabytych po sześciu latach stosowania nowego instrumentu,
  - uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2007/60/WE z dnia 23 października 2007 r. w sprawie oceny ryzyka powodziowego i zarządzania nim ⁽¹⁾,
  - uwzględniając decyzję Rady 2007/162/WE, Euratom z dnia 5 marca 2007 r. ustanawiającą Instrument Finansowy Ochrony Ludności ⁽²⁾,
  - uwzględniając konkluzje Rady ds. Wymiaru Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych z posiedzenia w dniach 12-13 czerwca 2007 r., dotyczące usprawnienia zdolności koordynacyjnej Centrum Monitorowania i Informacji (MIC) w ramach wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności,
  - uwzględniając sprawozdanie Michela Barniera z dnia 9 maja 2006 r. zatytułowane „Europejskie siły ochrony ludności: pomoc Europy”,
  - uwzględniając punkt 12. konkluzji prezydencji z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 15 i 16 czerwca 2006 r., dotyczący zdolności Unii do reagowania w sytuacjach nagłych i kryzysowych oraz w przypadku katastrof,
  - uwzględniając komunikat Komisji z dnia 23 lutego 2009 zatytułowany „Wspólnotowe podejście do zapobiegania klęskom żywiołowym oraz katastrofom spowodowanym przez człowieka” (COM (2009)0082),
  - uwzględniając rezolucję przyjętą jednogłośnie przez Eurośródziemnomorskie Zgromadzenie Parlamentarne w sprawie ochrony ludności i zapobiegania klęskom żywiołowym i katastrofom ekologicznym w regionie eurośródziemnomorskim,
  - uwzględniając art. 110 ust. 4 Regulaminu,
- A. mając na uwadze fakt, że po raz kolejny, w lecie 2009 r. zaobserwowano w południowej Europie niszczycielskie, gwałtowne pożary i powodzie, obejmujące państwa członkowskie, najbardziej oddalone regiony, kraje kandydujące oraz kraje ościenne UE, i pociągające za sobą zarówno ludzkie cierpienie – śmierć poniosło przynajmniej 11 osób – jak i ogromne zniszczenia materialne oraz spustoszenie środowiska naturalnego,
- B. mając na uwadze, że – według danych europejskiego systemu informacji dotyczących pożarów lasów – łączna powierzchnia obszarów pokrytych roślinnością i zalesionych zniszczonych tego lata w wyniku pożarów przekroczyła 315 000 ha, a także wzywając Komisję do szybkiego działania w celu przekazania zasobów UE zniszczonym regionom,
- C. mając na uwadze, że susze i uporczywe pożary przyspieszają proces pustynnienia dużych obszarów na południu Europy i w ostatniej dekadzie doprowadziły już do zniknięcia 400 000 ha europejskich terenów leśnych rocznie, co znacznie pogorszyło jakość życia poszkodowanej ludności, oddziałując także na rolnictwo, hodowlę bydła i dziedzictwo leśne,
- D. mając na uwadze, że w nadchodzących dekadach, niezależnie od naszych globalnych wysiłków na rzecz łagodzenia tych zjawisk, nastąpi nieunikniony wzrost temperatury na świecie, ze szczególnie negatywnymi konsekwencjami na południu Europy, która według przewidywań stanie się regionem wyjątkowo podatnym na zmiany klimatu i już doświadczyła gwałtownych pożarów na niespotykaną skalę w 2007 r., bezpośrednio związanych z występującymi wówczas falami ekstremalnych upałów,

⁽¹⁾ Dz.U. L 288 z 6.11.2007, s. 27.

⁽²⁾ Dz.U. L 71 z 10.3.2007, s. 9.

Środa, 16 września 2009 r.

- E. mając na uwadze fakt, że na przestrzeni ostatnich lat częstotliwość występowania, dotkliwość i złożoność klęsk żywiołowych i katastrof antropogenicznych oraz skutki ich występowania w Europie gwałtownie przybrały na sile, pociągając za sobą utratę istnień ludzkich i mienia oraz katastrofalne krótko- i długoterminowe konsekwencje dla gospodarki dotkniętych regionów, w tym zubożenie dziedzictwa naturalnego oraz kulturowego, zniszczenia infrastruktury społeczno-ekonomicznej oraz spustoszenie środowiska naturalnego (w przypadku gwałtownych pożarów zniszczenie siedlisk naturalnych oraz różnorodności biologicznej, degradację mikroklimatu oraz wzrost emisji gazów cieplarnianych),
- F. mając na uwadze szkodliwe gospodarcze i społeczne konsekwencje klęsk żywiołowych dla gospodarki lokalnej i regionalnej w sektorach takich jak turystyka oraz w zakresie działalności produkcyjnej w ogóle,
- G. mając na uwadze, że działania prewencyjne mają szczególne znaczenie dla ochrony przed katastrofami naturalnymi, technologicznymi i środowiskowymi,
- H. mając na uwadze, że pożary lasów są zjawiskiem spotęgowanym z powodu stopniowego opuszczania wsi i porzucania jej tradycyjnej działalności, niewłaściwej ochrony lasów, istnienia dużych terenów leśnych, na których występuje tylko jeden gatunek drzew, sadzenia nieodpowiednich odmian drzew i braku właściwej polityki prewencyjnej oraz niewystarczająco surowych kar za umyślne podpalenie, wraz z nieodpowiednim stosowaniem przepisów zabraniających samowoli budowlanej i zapewniających ponowne zalesianie,
- I. mając na uwadze, że niektóre państwa członkowskie wciąż nie mają pełnej ewidencji gruntów i właściwego rejestru i map obszarów leśnych, co – wraz z niewłaściwym wdrażaniem przepisów zabraniających nielegalnej budowy na spalonych terenach – stanowi lukę prowadzącą do zmian w sposobie użytkowania gruntów oraz przekwalifikowania obszarów zalesionych na tereny budowlane, które stają się przedmiotem spekulacji finansowych,
- J. mając na uwadze, że wspólnotowy mechanizm ochrony ludności był wielokrotnie uruchamiany w ciągu ostatnich kilku lat,
- K. mając na uwadze, że klęski żywiołowe, takie jak coraz częstsze pożary lasów na południu Europy, mogą mieć także wymiar transgraniczny, z uwagi na szybkość rozprzestrzeniania z miejsca ich wybuchu oraz z powodu nieoczekiwanych zmian ich kierunku, co wymaga elastycznych, szybkich, skoordynowanych i wielostronnych działań i reakcji; biorąc jednocześnie pod uwagę rozległe szkody, jakie mogą spowodować, pozbawiając ludzi życia, niszcząc mienie ludzkie, aktywność gospodarczą oraz środowisko regionu,
- L. mając na uwadze, że od momentu przyjęcia stanowiska w maju 2006 r. Parlament wielokrotnie wzywał kolejne prezydencje Rady do podjęcia decyzji w sprawie rozporządzenia dotyczącego Funduszu Solidarności UE,
- M. mając na uwadze, że od momentu jego utworzenia w 2002 r. Fundusz Solidarności zapewnił wsparcie finansowe sięgające kwoty ponad 1,5 mld EUR,
- N. mając na uwadze, że Trybunał Obrachunkowy stwierdza, iż Fundusz Solidarności „osiągnął leżący u jego podstaw cel, jakim jest okazanie solidarności państwu członkowskim w sytuacjach kryzysowych”, choć najważniejszym problemem pozostaje niedostateczna szybkość w uruchamianiu funduszu jako instrumentu zarządzania w sytuacji kryzysu,
- O. mając na uwadze, że Komisja dostrzega potrzebę poprawy przejrzystości i uproszczenia kryteriów regulujących uruchamianie Funduszu Solidarności,
- P. mając na uwadze, że Parlament Europejski od 1995 r. przedkładał kolejne rezolucje wzywające UE do podjęcia różnorodnych inicjatyw, których celem byłoby zwalczanie gwałtownych pożarów lasów na południu Europy, inicjatywy te nie zostały jednak wdrożone lub nie zostały ukończone, przez co stały się nieskuteczne,

Środa, 16 września 2009 r.

1. wyraża współczucie rodzinom osób, które straciły życie i mieszkańcom obszarów dotkniętych klęską oraz głęboko się z nimi solidaryzuje, jak również składa hołd strażakom i żołnierzom, zarówno zawodowym, jak i ochotnikom, za ich niestrudzoną i odważną pracę na rzecz gaszenia pożarów, ratowania ludzi i ograniczenia zakresu szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi, które wystąpiły tego lata;
2. ubolewa nad brakiem wdrażania zaleceń poczynionych we wcześniejszych rezolucjach PE w sprawie klęsk żywiołowych;
3. zwraca uwagę, że szkodom wyrządzonym przez pożary lasów można było zapobiec, gdyby niektóre państwa członkowskie opracowały i wdrożyły bardziej skuteczne strategie zapobiegawcze, jak również stosowne ustawodawstwo w zakresie ochrony i odpowiedniego zagospodarowania gruntów;
4. stoi na stanowisku, że Komisja powinna złożyć wniosek w sprawie europejskiej strategii zwalczania klęsk żywiołowych, uwzględniający obowiązkowe podejście do przeciwdziałania zagrożeniom oraz stworzyć procedury jednolitego działania dla każdego typu katastrofy w całej Unii Europejskiej; uważa również, że w ramach takiej strategii należy zwrócić szczególną uwagę na regiony wypiariskie i najbardziej oddalone, o niskim zagęszczeniu ludności;
5. wzywa Komisję i państwa członkowskie do dopilnowania, aby środki zarządzania ryzykiem powodziowym koncentrowały się na zapobieganiu; uważa, że takie środki, które współdziałają z przyrodą, a nie działają na jej szkodę, chronią ludzi, mienie i środowisko naturalne oraz pomagają w osiągnięciu ekologicznie zrównoważonej gospodarki wodnej, a także realizacji celu UE w zakresie różnorodności biologicznej oraz strategii UE na rzecz dostosowania do zmian klimatu;
6. wzywa Komisję do niezwłocznego uruchomienia obecnego Funduszu Solidarności UE w jak najelaścynniejszy sposób w celu udzielenia pomocy ofiarom tegorocznych klęsk żywiołowych, które miały miejsce tego lata;
7. wzywa Komisję do wsparcia odbudowy regionów, które poważnie ucierpiały, odtworzenia siedlisk przyrodniczych na dotkniętych obszarach, przywrócenia dynamiki tworzenia miejsc pracy oraz podjęcia odpowiednich działań w celu zrekompensowania kosztów społecznych związanych z utratą pracy i innych źródeł dochodu;
8. z zadowoleniem przyjmuje współpracę i pomoc na rzecz obszarów dotkniętych katastrofą ze strony innych państw członkowskich w ramach wspólnotowego mechanizmu ochrony ludności; wspiera dalsze prace nad projektem pilotażowym na rzecz zwalczania pożarów lasów i wzywa Komisję do pilnego przedłożenia sprawozdania w sprawie tego projektu pilotażowego w celu zacieśnienia współpracy między państwami członkowskimi oraz nasilenia działań przygotowawczych w związku z unijnymi siłami szybkiego reagowania, a także wzywa do przedstawienia wniosków legislacyjnych w sprawie stworzenia prawdziwej wspólnotowej zdolności reagowania na klęski żywiołowe obejmującej pożary lasów i inne rodzaje klęsk;
9. podkreśla niezwykle pilny charakter tej kwestii, a w konsekwencji wzywa do stworzenia skutecznych sił europejskich, które mogłyby bezzwłocznie reagować w sytuacjach kryzysowych, zgodnie z tym co proponuje wymienione wyżej sprawozdanie Michela Barniera; wzywa zatem Komisję do przedstawienia konkretnych wniosków w sprawie zdolności szybszego reagowania na klęski żywiołowe w ramach współpracy europejskiej;
10. wyraża przekonanie, że doświadczenia zarówno niedawne, jak i ostatnich lat dobitnie odzwierciedlają potrzebę dalszego wzmocnienia gotowości do działań prewencyjnych oraz zdolności reagowania Wspólnoty w dziedzinie ochrony ludności w przypadku wystąpienia pożarów lasów i innych gwałtownych pożarów w Europie południowej, jak również stanowczo nalega, aby Komisja podjęła działania w tym kierunku w celu zapewnienia widocznych przejawów europejskiej solidarności w stosunku do krajów, które znalazły się w szczególnie groźnej sytuacji; popiera działania mające na celu zwiększenie gotowości państw członkowskich w zakresie ochrony ludności, w szczególności poprzez wymianę ekspertów i najlepszych praktyk oraz ćwiczenia i przedsięwzięcia zmierzające do utrzymywania stanu gotowości;
11. docenia wkład Centrum Monitorowania i Informacji we wspieranie i ułatwianie organizacji i koordynacji pomocy w zakresie ochrony ludności w sytuacjach kryzysowych;

Środa, 16 września 2009 r.

12. podkreśla indywidualną odpowiedzialność państw członkowskich za ochronę ludności i działania kontrolne w przypadku katastrofy i ich odpowiedzialność w pierwszym rzędzie za zapobieganie pożarom i gaszenie ich; zwraca się do Komisji o podjęcie niezbędnych działań w celu ustanowienia niezależnych, stałych europejskich sił szybkiego reagowania mających udzielać pomocy państwom członkowskim i obszarom dotkniętym klęskami w razie rozległych pożarów lasów i innych klęsk poprzez dostarczanie im najlepszego wyposażenia i wiedzy fachowej; zauważa w związku z tym, że Komisja powinna przeanalizować możliwości zapewnienia dostępu do ewentualnych dodatkowych środków z innych źródeł, w tym z zasobów prywatnych, w celu zapewnienia szybkiej reakcji w sytuacji poważnego zagrożenia;
13. głęboko ubolewa, że niektóre państwa członkowskie, już raz w niedawnej przeszłości dotknięte pożarami o podobnych rozmiarach, poniosły w okresie pożarów tak wiele poważnych strat; w związku z tym uważa za niezbędne niezwłoczne zbadanie odpowiedniości środków prewencyjnych i gotowości w celu zapewnienia wyciągnięcia odpowiednich wniosków, pozwalających na zapobieganie w przyszłości niszczącym skutkom podobnych klęsk w państwach członkowskich i ograniczenia ich konsekwencji; w związku z tym wzywa Komisję, by zwróciła się do państw członkowskich o informacje na temat programów operacyjnych służących radzeniu sobie z klęskami żywiołowymi, w celu wymiany doświadczeń i wyciągnięcia wniosków w sprawie natychmiastowych działań, koordynacji organów administracyjnych i operacyjnych oraz dostępności niezbędnych zasobów ludzkich i sprzętu;
14. ubolewa nad faktem, że tak wiele z tych pożarów lasów było prawdopodobnie skutkiem podpalenia, oraz wyraża szczególne zaniepokojenie faktem, że przyczyną pożarów lasów w Europie są coraz częściej tego rodzaju działania przestępcze; wzywa w związku z tym państwa członkowskie do zaostrzenia i stosowania sankcji karnych za przestępstwa szkodzące środowisku, a zwłaszcza za akty podpalania lasów, i uważa, że szybkie i sprawne dochodzenia w celu ustalania odpowiedzialności, wraz z następującą po nich proporcjonalną do czynu karą, zniechęcą do lekceważących i umyślnych zachowań;
15. wzywa do wprowadzenia kary w postaci zwrotu pomocy wspólnotowej przez państwo członkowskie, które nie zalesi w pełni obszaru zniszczonego pożarem lub dopuści do zmiany użytkowania gruntów z korzyścią dla projektów rozwojowych lub turystycznych o charakterze spekulacyjnym;
16. potępia praktykę legalizowania samowoli budowlanych na obszarach chronionych i takich, na których tego rodzaju działalność nie jest dozwolona;
17. wskazuje, że podpalaczy, zwłaszcza czerpiących zysk z odbudowy lub ze zniszczenia gruntów leśnych, mogą popychać do działania przepisy, które nie dość restrykcyjnie definiują lub chronią takie grunty, lub też nieodpowiednie stosowanie przepisów zakazujących samowoli budowlanej; wzywa zatem państwa członkowskie do zadbania o to, aby wszystkie spalone obszary leśne zachowały charakter gruntów leśnych i zostały objęte programami ponownego zalesiania;
18. domaga się skuteczniejszych metod wczesnego wykrywania pożarów lasów oraz lepszej wymiany między państwami członkowskimi wiedzy na temat działań wspomagających gaszenie pożarów, a także wzywa Komisję do poprawy wymiany doświadczeń pomiędzy regionami i państwami członkowskimi;
19. docenia solidarność, jaką wykazała Unia Europejska, jej państwa członkowskie oraz inne państwa w czasie pożarów lasów, niosąc regionom potrzebującym pomoc w postaci floty powietrznej, sprzętu gaśniczego oraz wiedzy specjalistycznej, jak również chwalebne wsparcie udzielone właściwym władzom i ekipom ratowniczym; stoi na stanowisku, że skala oraz skutki takich zjawisk często wykraczają poza poziom regionalny czy krajowy, przerastając możliwości na tym poziomie, i wzywa do faktycznego niezwłocznego zaangażowania ze strony Europy;
20. z zadowoleniem przyjmuje pomoc europejskiej napowietrznej rezerwy taktycznej na rzecz gaszenia pożarów (EUFFTR), która została utworzona latem 2009 r. w celu udzielenia pomocy państwom członkowskim walczącym z dużymi pożarami; zwraca uwagę na fakt, że ten projekt pilotażowy powstał przy wsparciu Parlamentu w celu wzmocnienia współpracy między państwami członkowskimi w zakresie zwalczania pożarów lasów i okazał się doskonałym przykładem zwiększonych możliwości na poziomie europejskim, zapewniających natychmiastową pomoc w sytuacjach kryzysowych; podkreśla w tym kontekście potrzebę dalszego rozwijania i wzmocnienia tego projektu pilotażowego z uwagi na stałe występowanie okoliczności powodujących ogromne zniszczenia, ponieważ możliwości państw członkowskich w połączeniu z EUFFTR okazują się niewystarczające;
21. ubolewa nad faktem, że Komisja ani Rada nie przewidziały żadnych zobowiązań finansowych na 2010 r. w celu kontynuowania działania przygotowawczego w związku z unijnymi siłami szybkiego reagowania powołanymi już w latach 2008 i 2009;

Środa, 16 września 2009 r.

22. stoi na stanowisku, że nowe rozporządzenie dotyczące Europejskiego Funduszu Solidarności jest podstawowym sposobem elastyczniejszego i skuteczniejszego podchodzenia do problemów wynikających z klęsk żywiołowych; krytykuje fakt, że Rada zablokowała dalsze prace nad tym zagadnieniem, bezprawnie opóźniając wprowadzenie poprawek, pomimo tego że Parlament Europejski przyjął stanowisko znaczącą większością głosów w pierwszym czytaniu w maju 2006 r.;

23. podkreśla fakt, że przegląd tej inicjatywy mógłby pociągnąć za sobą istotne korzyści w zakresie działania Funduszu w praktyce, poszerzając jego zakres, znosząc wyjątkowe uruchamianie Funduszu w przypadku katastrof regionalnych, umożliwiając większej liczbie regionów otrzymanie wsparcia poprzez wprowadzenie niższego progu szkód, koniecznego do uruchomienia Funduszu oraz, co jest szczególnie ważne, umożliwiając szybsze reagowanie na katastrofy poprzez przyspieszenie wypłat;

24. stanowczo wzywa Komisję oraz Radę do wypracowania – przy pełnej odpowiedzialności i w trybie natychmiastowym – kompromisu mającego na celu ponowne uruchomienie procedury przeglądu rozporządzenia w sprawie Funduszu Solidarności, z zamiarem stworzenia solidniejszego i szybciej działającego instrumentu, pozwalającego reagować na nowe wyzwania związane z globalizacją i zmianami klimatu; wzywa obecnie urzędującą prezydentkę szwedzką, a także ministrów finansów, środowiska, rolnictwa i rozwoju regionalnego UE do bezwzględnego podjęcia natychmiastowych i stanowczych działań;

25. wyraża zaniepokojenie rosnącą liczbą klęsk żywiołowych, które zdaniem ekspertów można uznać głównie za skutki zmian klimatu, a także wzywa Komisję i Radę do dołożenia wszelkich starań na rzecz osiągnięcia ambitnego porozumienia międzynarodowego na piątej konferencji stron pełniącej rolę posiedzenia stron protokołu z Kioto, która odbędzie się w Kopenhadze (Dania) w dniach od 7 do 18 grudnia 2009 r.;

26. podkreśla potrzebę wzmocnienia działań prewencyjnych, stworzonych w celu zapobiegania wszelkim rodzajom klęsk żywiołowych, poprzez opracowanie wspólnych wytycznych strategicznych zapewniających lepszą koordynację działań państw członkowskich, a także lepszą operacyjność i koordynację pomiędzy różnymi instrumentami wspólnotowymi (fundusze strukturalne, Fundusz Solidarności, EFROW i LIFE+ i mechanizmem instrumentu szybkiego reagowania i gotowości w poważnych sytuacjach kryzysowych), nie zapominając o konieczności zaangażowania innych istniejących instrumentów, takich jak pomoc publiczna na cele regionalne lub pożyczki Europejskiego Banku Inwestycyjnego, w celu naprawienia szkód spowodowanych klęskami żywiołowymi; wzywa Komisję do przedłożenia sprawozdania w sprawie wspólnotowych funduszy przyznanych na ochronę przed pożarami lasów, podającego również informację o odpowiednim wykorzystaniu tych funduszy;

27. zwraca się z prośbą o wprowadzenie mechanizmów koordynacji regionalnej w programach rozwoju obszarów wiejskich w celu zwiększenia skuteczności działań prewencyjnych;

28. podkreśla potrzebę przyspieszenia procedury uzyskiwania dostępu do środków z funduszy UE do celów odzyskiwania gruntów rolnych po powodziach i pożarach oraz udostępnienia pomocy finansowej w większym wymiarze na rozbudowę przecinek i wałów przeciwpowodziowych; podkreśla fatalne skutki pożarów lasów i powodzi dla zwierząt i inwentarza żywego;

29. uważa za konieczne wzięcie pod uwagę problemów strukturalnych środowiska wiejskiego (spadek demograficzny, porzucanie gruntów rolnych, wylesianie i nadmierna fragmentacja własności terenów leśnych);

30. stoi na stanowisku, że istniejące związki między ochroną ludności i polityką ochrony środowiska powinny zostać wzmocnione, aby w pełni wykorzystać środki prewencyjne przewidziane w aktach prawnych dotyczących ochrony środowiska i zapewnić zintegrowane podejście UE w zakresie zapobiegania katastrofom i ograniczania ich skutków; podkreśla jednakże, że w ramach swoich wytycznych UE nie ma zamiaru w jakikolwiek sposób zastępować lub osłabiać przysługujących państwom członkowskim kompetencji w zakresie ochrony ludności i przeciwdziałania katastrofom;

31. uważa, że w celu przyspieszenia wypłaty środków pomocowych należy dokonać przeglądu procedur uruchomienia Funduszu Solidarności; uważa w szczególności, że w tym celu można by opracować system zaliczek oparty na wstępnej wycenie bezpośrednich szkód, w którym dalsze wypłaty zależałyby od ostatecznego naliczenia wysokości poniesionych całkowitych bezpośrednich szkód oraz od dowodów na środki zapobiegawcze przyjęte w wyniku danej katastrofy;

Środa, 16 września 2009 r.

32. wzywa Komisję do postępów w zakresie informacji o planach i kampaniach edukacyjnych w zakresie działań prewencyjnych, uzgodnionych z państwami członkowskimi w celu zmniejszenia zagrożenia klęskami żywiołowymi i ich konsekwencji, zwłaszcza na obszarach najwyższego ryzyka, poprzez uświadamianie ogółowi społeczeństwa konieczności dbania o środowisko i ochrony naturalnych zasobów; wzywa Komisję i państwa członkowskie do przyjęcia środków – również podnoszących świadomość społeczeństwa – na rzecz bardziej zrównoważonego wykorzystywania wody, gleby i zasobów biologicznych, a także z myślą o lepszym zarządzaniu odpadami, którego brak jest często przyczyną pożarów;

33. podkreśla, że – pomijając poważne skutki dla środowiska i gospodarki – obecna częstotliwość występowania pożarów w Europie południowej (prawie 95 % łącznej spalonej powierzchni gruntów w UE leży w basenie Morza Śródziemnego) ma bezpośredni związek z nasilaniem się konsekwencji zmian klimatu na tych obszarach (erozja i ubytki gleby, pustynnienie oraz wzrost poziomu emisji gazów cieplarnianych, w tym CO₂);

34. wzywa w związku z tym do opracowania zintegrowanej strategii UE w zakresie ochrony ekosystemów leśnych w południowej Europie, która zapewni dostateczne finansowanie środków zapobiegawczych, środków mających odwracać długoterminowe szkody w gospodarce i środowisku oraz zapewniać ponowne zalesienie całego ekosystemu, a także przyznanie środków na dostosowanie południowoeuropejskich ekosystemów leśnych do zmian klimatu i łagodzenie ich skutków;

35. podkreśla, że należy w pełni uwzględnić znaczne narażenie ekosystemów leśnych w regionach śródziemnomorskich na zmiany klimatu; wzywa Komisję do wprowadzenia, wśród rolno-środowiskowych działań przewidzianych we wspólnej polityce rolnej, specjalnych interwencji stworzonych w celu zapobiegania rozprzestrzenianiu się pożarów lasów i unikania go oraz do poważnego rozważenia wprowadzenia wspólnej polityki leśnej w celu skuteczniejszego rozwiązywania problemów związanych ze zmianami klimatu i klęskami żywiołowymi; wzywa Komisję do nadania w jej wniosku w sprawie planu działania UE na rzecz przystosowania się do zmian klimatu priorytetowego znaczenia zapobieganiu i zwalczaniu suszy i pożarów lasów na południu Europy;

36. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm państw członkowskich oraz władzom regionalnym obszarów dotkniętych pożarami i powodziąmi.
